

UCHWAŁA Z DNIA 5 MARCA 2002 R.

SN0 1/02

Sąd Dyscyplinarny wydając uchwałę o zawieszeniu sędziego w czynnościach służbowych na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), po zarządzeniu przez prezesa Sądu natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego na podstawie art. 130 § 1 powołanej ustawy, nie może jednocześnie obniżać wysokości jego wynagrodzenia – w trybie art. 129 § 3.

Stosownie do treści tego przepisu Sąd Dyscyplinarny, zawieszając w czynnościach służbowych sędziego, obniża (obligatoryjnie) wysokość jego wynagrodzenia tylko w sytuacji, kiedy przeciwko sędziemu wszczęto postępowanie dyscyplinarne (art. 129 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych).

Przewodniczący: sędzia SN Lidia Misiurkiewicz (sprawozdawca).

Sędziowie SN: Halina Gordon-Krakowska, Tadeusz Wiśniewski.

Sąd Najwyższy w postępowaniu dyscyplinarnym w sprawie sędziego Sądu Okręgowego w związku z zażaleniem sędziego na uchwałę Sądu Apelacyjnego z dnia 7 grudnia 2001 r., sygn. akt (...) w przedmiocie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych i obniżenia wynagrodzenia

u c h w a l i ł

- 1) zmienia zaskarżoną uchwałę w ten tylko sposób, że ustala iż obniżenie wynagrodzenia sędziego następuje z dniem 17 stycznia 2002 r.;
- 2) w pozostałym zakresie zaskarżoną uchwałę utrzymuje w mocy.

U z a s a d n i e n i e

Wiceprezes Sądu Okręgowego, zarządzeniem z dnia 8 listopada 2001 r. Nr (...) w oparciu o przepis art. 130 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) zarządził natychmiastową przerwę w czynnościach służbowych sędziego Sądu Okręgowego wobec podejrzenia popełnienia przez sędziego przestępstwa i uznania, że w tych warunkach powaga sądu wymaga natychmiastowego odsunięcia sędziego Sądu Okręgowego od wykonywania obowiązków służbowych.

Podstawą decyzji Wiceprezesa Sądu było zdarzenie w dniu 7 listopada 2001 r., sprowadzające się do zatrzymania sędziego pod zarzutem spowodowania wypadku drogowego przez prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości i uderzenie w tył samochodu osobowego marki Fiat 170, w następstwie czego obrażeń ciała w postaci urazu kręgosłupa doznała kierująca tym samochodem Edyta T.

Stosownie do wymogu § 2 art. 130 powołanej wyżej ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych Prezes Sądu w zarządzeniu wydanym w trybie art. 130 § 1 zawiadomił niezwłocznie właściwy Sąd Dyscyplinarny.

Sąd Apelacyjny, działający jako sąd dyscyplinarny pierwszej instancji, w dniu 7 grudnia 2001 r., sygn. akt (...), na podstawie art. 130 § 2 i art. 129 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, wydał uchwałę, którą:

- 1) zawiesił sędziego Sądu Okręgowego w czynnościach służbowych oraz
- 2) obniżył wynagrodzenie sędziego do 50% jego wysokości.

Powyższą uchwałę – w odniesieniu do jej pkt 2 – tj. obniżenia wynagrodzenia o 50%, zaskarżył zażaleniem zawieszony w czynnościach

sędzia, powołując się na trudną sytuację rodzinną i materialną oraz wniósł o zmianę uchwały w części zaskarżonej przez obniżenie wynagrodzenia do 25%.

Sąd Najwyższy jako sąd dyscyplinarny drugiej instancji zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny orzekając jako sąd dyscyplinarny pierwszej instancji w przedmiocie zawieszenia sędziego w czynnościach służbowych dopuścił się naruszenia art. 129 § 3 Prawa o ustroju sądów powszechnych, podejmując uchwałę o obniżeniu sędziemu wynagrodzenia w sytuacji, kiedy w dacie wydania uchwały nie było wobec sędziego wszczęte postępowanie dyscyplinarne, a zawieszenie sędziego w czynnościach służbowych nastąpiło w trybie art. 130 § 2, a nie art. 129 § 1 powołanej ustawy.

Sąd Dyscyplinarny wydając uchwałę o zawieszeniu sędziego w czynnościach służbowych na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.), po zarządzeniu przez prezesa Sądu natychmiastowej przerwy w czynnościach służbowych sędziego na podstawie art. 130 § 1 powołanej ustawy, nie może jednocześnie obniżać wysokości jego wynagrodzenia – w trybie art. 129 § 3.

Stosownie do treści tego przepisu Sąd Dyscyplinarny, zawieszając w czynnościach służbowych sędziego, obniża (obligatoryjnie) wysokość jego wynagrodzenia tylko w sytuacji, kiedy przeciwko sędziemu wszczęto postępowanie dyscyplinarne (art. 129 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych).

W stosunku do sędziego Sądu Okręgowego, jak ustalił Sąd Najwyższy, postępowanie dyscyplinarne wszczęte zostało po wydaniu uchwały przez Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji dnia 17 stycznia 2002 r. I dopiero od tej daty istniała możliwość obniżenia temu sędziemu wynagrodzenia na podstawie art. 129 § 3.

Dlatego też Sąd Najwyższy zmienił uchwałę Sądu Apelacyjnego z dnia 7 grudnia 2001 r. w ten sposób, że obniżył sędziemu wynagrodzenie od dnia 17

stycznia 2002 r., to jest od daty wszczęcia przeciwko niemu postępowania dyscyplinarnego, nie znajdując jednocześnie podstaw do zmiany granicy w jakiej obniżenie wynagrodzenia przyjął w zaskarżonej uchwale Sąd Apelacyjny.

Jak wynika z treści art. 129 § 3 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych Sąd Dyscyplinarny, zawieszając sędziego w czynnościach służbowych, obniża wysokość jego wynagrodzenia w granicach od 25% do 50%.

Charakter postawionego sędziemu Sądu Okręgowego zarzutu (postanowienie o przedstawieniu zarzutów oraz notatka służbowa – akta Sądu Apelacyjnego sygn. /.../) oraz postawa sędziego po zdarzeniu wyrażona m. in. treścią wyjaśnień złożonych przed Sądem Apelacyjnym, na posiedzeniu dnia 7 grudnia 2001 r., w pełni uzasadniają obniżenie sędziemu wynagrodzenia o 50%.

Argumenty podniesione w zażaleniu nie przekonują o obniżeniu wynagrodzenia jedynie o 25%, jak wnioskuje sędzia Sądu Okręgowego.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy zmienił uchwałę Sądu Apelacyjnego z dnia 7 grudnia 2001 r. w ten tylko sposób, że ustalił obniżenie wynagrodzenia od dnia 17 stycznia 2002 r., a w pozostałym zakresie zaskarżoną uchwałę utrzymał w mocy.